

puto, quoddam glabra & mollis herbae semen ^{Spinacea vnde nuncupa-}
in spinas occalescat: quae nomenclatura postmo-
dum in recentiorum Graeciam venit. Planta haec
vernalibus ieiunijs est aptissima: ideoque per
Ichthyophagiam seu quadragesimam frequens
esse solet. Nullum solum respuit, quocunque lo-
co latissime proveniens. Seritur nobis Februario
mense & Martio: exitque septem diebus à fatu: Spinaceorū
folio primum triangulo & molli, mox intuba-
ceo, & plerunque qua haeret pediculo, laciniato: satio, & hi-
inerti sapore, exigua radice, tenuibus capilla-
mentis fibrata, caule cubitali & nonnunquam al-
tiore, intus cauo, floribus in vertice rotundis &
racematim coeuntibus ac semine spinulis horri-
dulo, necnon minacibus aculeis armato. In huius
genere femina quidem floret, sed semine sterile. Spinaceorū
scit. Olus hoc purgatum & elotum, abiectis radi-
cum capillamentis citra aquam elixari postulat: & conditu-
nam magnam vim humoris inter coquendum
effundit: aspernatūque ius alienum, proprio cō-
tentum: aliter si coquas, nativum & genitalem
illius succum perdis, ac temerè inebrias. Abactō
lentore post elixationem, quibusdam ligneo gla-
dio, aut aliter, percutitur & subinde versatur:
postea in manuales globos & sphaerulas herba-
ceas (expressa penitus sanie) redigitur, & patinis
in oleo optimo vel butyro frigitur, addito om-
nibus. Summè no-
tanda deli-
tatulis.

phacio & piperis tusi momento, ut magis palatū
titillet. Sed hic olitorem, non coquum agimus.

RADICES ESCULENTAE.

Porri cura, auxilia & secreta.

CAP. VIII.

Radi-

Porri satio
& locus.

Genera duo
porrorum.

Sectiuū por-
rum quomo-
do fiat, &
excolatur.

Capitatum
porrū quo-
modo fiat.

Modus alter
vt fiat porrū
capitatum.

R Adices hortorum esculentas descripturus, porrum imprimis expediam: quod feri debet loco lato, & maximè campestri, vt scripsit Palladius: adhæc area plana, altè pascinata, diu subacta, & ritè stercoreata. Huius genera duo signauit antiquitas: capitatum, quod in caput, vt cepa, extuberat: & sectiuum, longum ac rectum: cui frondens coma solo tenus amputari solet, vnde nomen. Postremum qui comparare volet, post duos menses quàm satum estrillud in sua area secare debet. Durabit aurem, Columella auctore diutiùs, multòque melius euadet, si transferatur: & quoties secabitur, aqua iuuetur ac stercore. Verùm vsus docuit, sicuti ille idem scribit, vt translatum, eodem more quo capitatum, modicis spatijs, hoc est, inter quaternos digitos, depangatur, & vbi conualuerit, defecetur. Rigari autem & stercoreari, ac farriri toties debet, quoties demetitur: estque sarculandus sæpenuerò locus vbi alitur, adhæc herbis extricandus. Si capitatum facere voles, antequam translatum deponas, diligenter tibi erit obseruandum, vt radículas omneis amputes, & fibrarum parteis summas detondeas: deinde testulas, vel conchas, quasi sedes singulis subiectas, supponas, & ita obruas, vt fiant latioris incrementi capita: quo statu Sotion Græcus rigari prohibet. Palladius post Plinium, vbi porrum digiti crassitudinem est adeptum, præcisifis folijs à media parte, & truncatis radiculis, ne delumbata alant & distrahant, tum demum transfert, ac fimo liquido oblitum, quaternis vel quiniis digitis separat: atque vbi radices egerit, modicè comprehensum, sarculo alletuat: vt suspensum à terra, quod spatij vacuum

subter

subter inuenerit, capitis vastitate cogatur imple-
re. Et, vt paucis rem istam cōcludam, si sectiuum
voles habere, spissius feres: si capitatum, rariùs:
assiduâque sarritione exhilarabis, ac liquido ster-
core saturabis. Fiet autem incrementû multò ma-
ius, vt post Columellam scripsit Palladius, imò
verò ante vtrunque Græcus Sotion, si raris linte-
olis, aut detritis panniculis, complura grana im-
miseris, deinde stercore ac terra obrueris, statim-
que rigaueris. Totus enim seminum vnitus acer-
uus, in magnum a prodigiosum porrum euadet.
Quod etiam in alijs plantarum feminibus experi-
ri poteris. Res eadem continget, si porraceo capi-
ti semen rapi, absque ferro immittas, & ita pan-
gas: nam sic multum fertur increfcere, de Græco-
rum & Palladij sententia. Non desunt, qui dum
transfertur, eius capiti, ligneo stylo vel arundine
aut aliter citra ferrum puncto & aperto, cucur-
bitæ semen, loco rapi, intrudant. Alij semina, quâ
ta capi possunt tribus digitis, fimo oblita & præ-
tenui calamo clausa, terræ committunt. Quæ res
superioribus planè consentit. Laudat, probâtque
idem Sotion Græcus, statim atque satum fuerit
porrum, puluinos arearum eius, & sulcos pedi-
bus proculcar: triduûmque, ac si negligeretur,
minimè rigari: quarto verò die, aquæ aspergine
iuuari. nam ita perbellè adulescere tradit. Cæte-
rum, si inter ferendum aut plantandum, arenam
terræ miscueris, plenissimum habebis ac vberri-
mum. Addit ille idem Sotion, quòd qui cuminû
prægustauerit, fœdum porri odorem nunquam
expirabit, etiam si larga manu porrum mandu-
cauerit: nam eius esu, grauis halitus extinguitur.
Vnum hic restat, ex Petro Crescentio cognoscen-
dum,

Quomodo
fiat magnû
& prodigio-
sum porrû.

Modi varij
vt porrum
excreseat in
caput.

Porri cultu-
ra ex Sotio-
ne Græco.

Porri coma
mausi odor
quomodo
vitetur.

Semen por- dum, nimirum quoddam semen porri in vinum pro-
 ri efficere ne- lectum, efficit ne vinum acescat: imò verò vt ace-
 vinum ace- exuat. Facilis est experientia, quæ his finem faci-
 scat. et, vbi monuero porrum duodeuigefimo die à sa-
 tu plerunque prodire, & bimatam duntaxat per-
 ferre: ab eo tempore, fementescere ac emori.

Allij cura, auxilia, & secreta.

CAP. IX.

ALIU inter ruris pulmentaria celebratum,
 terra gaudet maximè alba, fossa & subacta
 sine stercore. Cuius cohærentium spicarum di-
 uortia liratum feri debent, arearum puluinis im-
 pacta, quo minus aquis infestentur. Liras autem
 similes porcis facies, quas in agris rustici concin-
 nant, vt vitent vliginem: sed multò minores esse
 debent. In quarum dorso nuclei palmari spatio
 distantes, non altè depangentur, nec castellatim,
 vt multi faciunt, grumulis imponentur. Qui cū ter-
 nas fibras, seu folia tria emiserint, sarriri debent:
 nam grandescunt, quo sæpius id factum fuerit,
 maiusque incrementum accipiunt. Plinius semi-
 ne etia prouenire scribit, sed tardè. Primo enim
 tarde proue- anno porri crassitudine caput efficitur: sequenti
 nire. diuiditur: tertio consummatur: pulchriusque tale
 Quomodo existimant quidam. Si vastum & capitatum face-
 fiat vastum re voles, antequàm vllum emittat cauliculum,
 & capitatum viridem omnem eius comam intorquebis, ac hu-
 ium allium, mi prosterne. Palladius, scapū, vbi prodire cœ-
 perit, in terram depressum obruit: atq; ita cauet
 ne in frondem luxuriet: deinde proculcat, vt suc-
 cus ad spicas reuertatur, & vastum caput faciat.
 Quod